

VUOSIKERTOMUS 2010

Tervehdys Tuskaretkistä hyvä tukijäsen / yhteistyökumppani.

Vuosi vierähti ja on aika koota vuoden ajatukset ja tapahtumat.

Vuosi alkoi Suotarvonnalle ja lehtijutulla Turun Sanomissa. Seuraavaksi olivat vuorossa Etelänmatka Kasnäsiin ja jo perinteinen TTST, vuorossaan jo viides.

Seuraavia reissuja yhdisti polkemis-teema, oli Rosputopyöräilyä, Polkuvenerereissua sekä soolona tehty Pitsakolmio.

Luokkaretki Tampereelle, Lenin-museo, Särkänniemi ja Panimoravintola Plevna, siinä luokkaretken kohteet.

Uintiakin oli ohjelmassa, porukalla tehty Hyljeuinti Vänön vesillä.

Kymmenisen vuotta suunniteltu Viikonloppu puussakin tuli nyt vihdoin toteutettua. Vielä kun listaan lisätään Tuskapyhä ja Pikkujoulut, saadaan vuosi kasaan.

Toki kokouksiakin pidettiin, muutama hallituksen kokous sekä sääntömääräiset kevät- ja syyskokous, joka oli siitä erikoinen, että se pidettiin reissun yhteydessä.

Jäsenistössä ei suuria muutoksia tullut, pari uutta jäsenehdokasta kävi reissuilla, toivottavasti tulevat myös pysyviksi jäseniksi. Muutama yhteydenotto tuli alkuvuoden lehtijutun jälkeen, mutta niistä ei paljoa kostuttu.

Syyskokouksessa hallituskin muuttui hiukan. Pitkäaikainen kirstunvartijamme jätti tehtävän ja antoi tilaa uusille toimijoille. Kiitokset siis Mahdille todella hyvin hoidetuista rahastonhoitajan tehtävästä.

Media oli kuluvan vuoden sana. Heti alkuvuonna saatiin näyttävä koko aukeaman juttu Turun Sanomien Extra-liitteeseen.

Edellinen puheenjohtamme Arpi pääsi YLE-Turun haastatteluun. Alunperin haastattelun piti olla aivan muusta asiasta kuin Tuskaretkistä, mutta lopulta Arpi joutui kertomaan yhdistyksestä.

Loppuvuodesta pääsimme jälleen lehtiin, Turkkari, Kaarina-lehti, Åbo Underrättelse sekä Kauppalehti kiinnostuivat Viikonlopusta puussa. Flowparkin kanssa tiiviissä yhteistyössä tehty, vuosia suunniteltu reissu, kiinnosti siis mediaa. Tämä poiki myös yhdistyksemme pääsyn, ei tosin nimellä, Markku Heikkilän Uutisiin Turusta. Yhdistyksemme pitää tätä kunnianosoituksena, hiukan samaan tapaan, kuin nimekkäämmät pitävät pääsyä Aku Ankkaan.

Vielä lisää mediaa, Radio Sataan pääsimme Viikon VIP-vieraaksi. Allekirjoittanut hoiti tuon tehtävän.

Ensi vuosi on Tuskaretket ry:n 10. Miten sitä sitten juhlistamme? Pääsiäisen aikaan teemme 10-v. reissun, kymmenen päivää pelkkää retkeilyä, tuskaiseen malliin.

Muutenkin koko vuosi on pyhitetty vanhojen retkien kertaamiseen. Parhaat tuskaretket-äänestyksen tuloksena tehdään viiden kärjen reissut uudestaan, vanhalla konseptilla jotain uutta kuitenkin niihin tuoden.

Syksymmällä juhlietaan sitten kunnolla, eli juhlat on tiedossa.

Foorumimme, www.tuskaretket.fi, toimii edelleen. Sieltä voi käydä lukemassa tulevista tapahtumista, menneistä reissuista ja muutenkin yhdistyksen toiminnasta ja jäsenistön ajatuksista.

Jäseniä kaipaisimme lisää. Kannatusjäsenetkin ovat tervetulleita. Haluankin kiittää nykyisiä kannatusjäseniä hyvän ja vauhdikkaan toiminnan tukemisesta. Toivottavasti myös tulevina vuosina olette tukemassa Tuskaretket ry:tä.

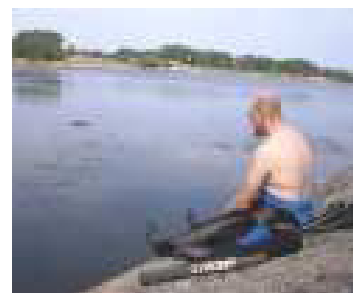
Jäsenmaksumme ovat samat vanhat, täysjäsenen maksu on 40€ ja kannatusjäsenmaksu on

alkaen 25€. Tuskatili on pysynyt myös vanhana, TOP 571097-262679.

Kiitoksia siis kuluneesta vuodesta.

Rauhallista vuoden loppua, Joulun odotusta sekä Hyvää vuotta 2011, 10. Tuskanvuotta.

Pj. Jari "Frank" Raitanen

Suotarvonta vol.2 29.-30.1 2010

Paikka: Kuhankuono/Kurjenrahka

Ryhmä: alkuaan Arpi+3 kypsää naista, sittemmin Arpi, Frank, Kauhia, Hilti, Karu jne. loppuen lopuksi Arpi, Kauhia ja Frank

Idea: ilmeisesti niin huono että meni (taas!) kuten meni. Ajatuksena kuitenkin viettää viikonloppu suolla lumikenkäillen ja tralviretkeillen.

Perjantaina kolmikko ajeli itsensä Koivunimeen Auran kunnan virkistysalueelle ja pesäytyi grillikotaan, josta tehtiin parin tunnin iltalenkki lumikenkäillen Savojärven jäällä. Viima ja tuisku olivat purevia, joten hiukan päästiin fiilikseen. Luntakin oli haastavaa joten kenkiä ihan tarvittiin helpottamaan kulkua. Ilta tulisteltiin ja herkuteltiin kodalla, kunhan oltiin saatu puut "varastettua" naapurista, sillä alueen puuvaja oli tyhjä.

La aamuna TS:n toimittaja ja kuvaaja tulivat aamutoimien lomassa haastattelemaan ja kuvaamaan puuhuiamme. Keli oli tyyntynyt kauniiksi kuulaaksi talvipäiväksi. Arpin olkahartialihaksen tulehdus rajoitti niin, että varsinaiseen patikkaan ei lähtenyt vaan saattoi poikia jonkun matkaa suolle, missä kuvaaja otti vielä viimeiset. Frank ja Kauhia jatkoivat matkaa rahkaa ylittäen kohti etelää ja Arpi kääntyi takaisin. Ei mennyt kuitenkaan kauaa kun evakuointipyyntö kajahti, pj:mme selkä ja hartiat eivät lämmenneet rinkanroikotukselle ja tarvonnalle.

Kotimatalla hiukan hävetti ja ketutti kutakin eri syistä, mutta minkäs mahdoimme, todettiin.

Lohtua haettiin Ruskon kebabpizzeriasta mätön muodossa. Illalla vielä lohduteltiin Kaasun kellarissa Metallicaa pleikkarilla pelaten.

Suotarvonta on kaksi kertaa mennyt persii edellä puihin, joten aion unohtaa aihepiirin ja näytellä tietämätöntä. Kiitos kuitenkin kaikille hengessä ja mukana olleille. TS:n juttu sentään oli komea.

Arpi

Etelänmatka 26.-28.2 2010

Aikamoista säättämistä vaati tämäkin reissu. Alkuun oli tarkoitus lähteä Jurmoon mutta vittumainen luonto iski, kuinkas muutenkaan. Kylmä talvi aiheutti ongelmia kuljetuksen kanssa, yhteysalukset eivät kulkeneet normaalisti ja niinpä päätimme vaihtaa paikkaa. Uudeksi kohteeksi valittiin pienen arpomisen jälkeen Kasnäs Kemiön saaren eteläpäässä.

Frank hoiti ennen reissua telttapaikan ja muut tarvittavat tiedot paikasta ja niinpä perjantaina suuntasi autokunta A-P, Frank ja Hell kohti Kasnäsiä. Monen kuukauden pakkasjakson ainoa suojakelinen viikonloppu osui juuri tälle ajankohdalle, kuinkas muutenkaan. Kasnäsiin päästyämme pistimme isopesän pystyyn ja kaminan lämpiämään. Mukana oli siis uusi kamina, Olkiluoto-V, joka toimikin erinomaisesti. Lämmön lähteenä toimivat briketit, suorakaiteen muotoiset sahanpurupuristeet, jotka kyllä toivat hyvän peruslämmön mutta kunnan lämmitykseen niistä ei ollut. Ilta vietettiin rauhallisesti reissusta nauttien. Kävimme vielä iltakävelyllä kiertelässä aluetta.

Lauantaina päätimme rakentaa teltan eteen keittiönurkkauksen. Perjantaina oli vielä teltassa tilaa kokata mutta lauantaina saapuvan täydennysjoukon takia piti tilaa raivata hiukan lisää. Päivällä kävimme kiertämässä geologisen luontopolun. Saimme kylläkin tehdä itse polkumme sillä lunta oli parhaimmillaan tai pahimmillaan puoleen reiteen asti. Jossain vaiheessa paikalle saapuivat myös Arpi ja uusi jäsen ehdokas Johanna. Päätimme koko porukka käydä katsastamassa luontotuvan näyttelyn joka olikin yllättävän hyvä. Näyttelykierroksen jälkeen oli vuorossa syömingit. A-P oli laittanut alulle mukaellun poronkäristyksen jossa oli poroa, sikaa, mausteita ja kermaa. Teimme vielä kylkeen mummonmuusit ja kyllä maistuikin hyvältä. Arpi toi mukanaan halkoja kaminan ruuaksi ja ilta menikin sitten teltan lämmöstä nauttien. Tai joku nautti, jotkut eivät. Allekirjoittanut meni tapansa mukaan ajoissa nukkumaan ja muut jäivät ulos turisemaan mukavia. Aina välillä teltan oviaukko susahti ja halot kolisivat kaminaan. Mikäs siinä, olihan se mukavaa kun lämmitys pelaa. Muiden alkaessa kömpiä yöpuulle huomattiin että puut oli kaikki poltettu, oltiin siis lämmitetty periaatteessa tyhjä telttaa. Itsellä ei ollut niin kylmä ettenkö olisi ilman kaminaa tarjennut. Jälkiviisasteluna todetaankin siis että olisi pitänyt jättää illan lämmitys vähemmälle ja juuri ennen nukkumaan menoa ladata kamina täyteen puuta niin yöllä lämpö olisi pysynyt pidempään.

Sunnuntai aamu koitti märkänä ja sateisena. Jo lauantai illasta huomasimme että teltan läpi tihkuu vettä. Sunnuntain jalkarätin kokoiset räntä"hiutaleet" eivät auttaneet asiaa vaan kastelivat loputkin teltasta. Aamupalan jälkeen alkoi leirin purku jonka aikana tehtiin yllättävä havainto, Arvelta oli jäänyt ulos pari TÄYTTÄ olutpulloa.

Kamojen pakkaamisen jälkeen menimme vielä loppusaunaan Kasnäsin kylpylään ja kylpemisen jälkeen paikalliseen ravitolaan vielä sunnuntai lounaalle joka oli aivan mahtava. Noutopöytä oli täynnä erinlaisia kaloja ja salaatteja sekä pääruokina Kuhaa kermassa ja pippuripihviä.

Yhteenvetona siis paikka oli ihan kohtuullinen, palvelu pelasi eikä ilmassakaan ollut valittamista sitten kuitenkaan. Talvireissu piti olla mutta pakkasten puolesta kaikkea muuta. Tähän on totuttu ja niillä mennään mitkä annetaan. Reissun aikana iski mieliin uusi idea, uimavaellus Hestö Bysöön, jossa sijaitsee vedenalainen luontopolku. Tästä varmasti myöhemmin lisää.

TTST V

Jappen (Kerkesix) mukailtu raportti:

"Aktiivisena kehonrääkäyksen kannattajana Pihvi oli mukana järjestämässä (muina järjestäjinä toimivat Kaasu ja Mahti) Tuskaretket ry:n Talvi Tuska Sika Triathlon V - tapahtumaa. Tätä kautta myös Kerkesix ry:n jäsenille aukeni mahdollisuus osallistua tähän fantastiseen tapahtumaan.

Talvisina lajeina oli retkiluistelu, pyöräily ja juoksu. Lisäksi matkan varrelta löytyi myös erikoisrasteja kuten pyörän kantaminen mäen päälle ja minisuksihiihto. Kilpailukeskuksena toimi Uittamon uimahalli ja itse aktiviteetit sikoittuivat Uittamo - Kupittaa - Kaarina väliselle alueelle.

Tapahtuma oli järjestetty täsmällisesti, kisan jälkeenuimahalli oli käytössä ja ruokaa oli tarjolla. Hiki tuli, mutta kivaa oli."

Tulokset:

1. Pihvi
2. Kaasu
3. Karaisija
4. Karu
5. Ismo
6. Emmi
7. Jappe
8. Mahti
9. Ruaska

Tuskaretket ry kevätkokous 17.4.2010

Fläkt woods klo 17

Paikalla: Kyy, Jatura, Mahti, Frank, Karma, Kauhia, Hilti, Arpi, Pihvi, Karaisija ja Kaasu (poistui kesken)

1. Kokoukse avaus klo 17.01

2. Todettiin kokous lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

3. Valiittin kokouksen toimielimet Pj: Frank sihteeri: Kauhia Pöytäkirjan tarkastajina ja ääntenlaskijat: Mahti ja Hilti

4. Esityslista hyväksyttiin ja lisättiin muihin esille tuleviin asioihin YLE.

5. Tilininpäätöksen 2009 esitleminen, hyväksyminen ja vastuuvapauden myöntäminen hallitukselle. Mahti esitteli tilintarkastuksen. Tilintarkastajat ehdottivat lausunnossaan että vastuuvapaus myönnetään hallitukselle. Kokous myönsi vastuuvapauden hallitukselle.

6. Jäsen ja talous

yhdistyksessä 16 jäsentä ja 2 kannatusjäsentä -tililla rahaa 1009.05 joista 150e korvamerkitty kymmenvuotis retkeen.

7. Vanhojen hallituksen pöytäkirjojejn läpikäynti—Pj luki kirjat.

8. 10v matkantilanne

Pj kertoi tilanteen. reissun aika 21-30.4.2011. Kyy hoitaa logistiikkaa. Pohdittiin telttasaunan hankintaa. Kyyllä edullinen kontakti. Karma järjestää aivoriihen.

9. Muut esille tulevat asiat: Yle

Arpi esitteli jutun: Yleltä Moilanen Rami tekemässä ohjelmaa Puoliseitsemän jossa olisi 6min läpileikkaus tuskaretkistä. Asiasta käytiin keskustelua. Päätettiin lähteä mukaan Arpi ehdotti että hallitus päättää ja katosaa tulevia reissuja mitkä sopisivat juttuun.

10 Menneet retket

Syyskokous 17.10.2009 Metallin saunalla

Resiinaralli 23-25.10 2009 Pori Kankaanpää välillä

Tuskapyhä 9.11.2009 Kätköllä Sokeria ja Rättejä

Pikkujoulut 11.12.2009 Karkkitukkeiden pihalla Jane Fonda's Workout

Suotarvonta 29-31.1 2010 Kuhankuonolla TS teki jutun järjestöstä

TTST V 6.2.2010 lajit: pyöräily Uittamo -> Kupittaa. Kupittaa luistelu. pyöräily Kupitta ->

Kaarinan vesitorni -> Uittamon uimahalli. juoksu ja minari hiihto Pitkäsalmi.

26-28.2.2010 Etelänmatka Kasnäsissä Sinisimpukan luontokeskuksen mailla.

11. Tulevat reissut

Huhtikuu: Rospuutto pyöräily

Toukokuu: 21-23 polkuvene (Kyy)

Kesäkuu: 4-6 potkukelkka (Mahti Kauhia). City Boulder. ??(Arpi)

Heinäkuu: Pizzakolmion pyöräily. Tuskafestivaali. Luokkaretki (Karma)

Elokuu: Hyljeuinti (Arpi AP) 6-7 24h kätkö(frank).

Syyskuu: Luonnonmuona (AP Arpi). Ylläri (Hilti)

Lokakuu: 30 Syyskokous 15-17 Kirvesvaellus.

Marraskuu: 8 Tuskapyhä

Lisäksi Mahti kuulostelee kaivosta.

12 kokouksen päättäminen

Rosputopyöräily 23.-25.4 2010

Kokoonnuttiin Arpin perjantai iltapäivällä linja-auto asemalle pyörien ja vermeiden kanssa. Tuosta sitten otimme linjuriauton, jonka kuski oli vähän kyllästyneen oloinen kun meillä oli pyörät mukana, Yläneelle jossa oli A-P vastassa. Kävimme A-P tiluksilla josta leski heivautti auton kanssa meidät lähtökohteelle. Saavuimme paikkaan a johon oli tarkoitus yöpyä, mutta tehtyämme pienen iltalenkin ja totesimme paikan b:n laavun paremmaksi, josta tulikin tulikohtamme. Perjantai illalla AP viritteli vielä rippumaton jonka tulos ei ollut mairitteleva.

Lauantai aamulla teimme kiertoaajelun ympäri harjua taluttaen ja ajaen oli harjun maasto välillä aikast pehmeää. Kierroksen jälkeen AP lähti velvollisuuksia toimittmaan. Arpi ja minä päätettiin tehdä hieman pitempi lenkki maaseutu kylissä ja lähdimme polkemaan kohti myllykylää jossa oli muutama makoine geokätkökin. Matka Myllykylään olikin kokonaan kovaa vasta tuulta ja polkemiseen meni heti jos toinenkin. Myllykylässä kävimme katsomassa seurojentaloa kirkkoa ja tietysti myllyä.

Takasin päin mennessä päätimme käydä Vampulan raitilla ja tulimme siihen tulokseen että ikäväksi maaseutu autioutuu ja mikkän paikka ei ollut vampulassa auki. Illan hämärtyessä meinimme takaisin laavulle ja arpi ehdotti jos mentäisiin saunomaan päivän jälkeen paikan A vieressä olevaan saunaan. Saunomisen jälkeen tulisteltiin ja syötiin herveä pippurikastikkeella ja peruna muusilla.

Sunnutaina olikin sitten jäljellä pyöräily takaisin AP tiluksille joka sujui kohtuullisen leppoisassa kevät kelissä. AP luona kahvittelujen jälkeen saimm ekyydin yläneen keskustaan josta sitten bussi nappasi meidät kyytiin. Allekirjoittaneen oma pyörä sai paljon ihastuksia kanssa matkustajilta kun otimme pyörän pois linjuriauton kontista.

Kauhia

Polkuvene 21.-23.5 2010

No niin, 700km päässä Velkuasta on hyvä ruveta muistelemaan menneitä...

Reissu alkoi perjantaina normaaleissa merkeissä. Varikset kerättiin auton jousille ja lähdettiin kohti Teersaloo. Perillä päästiin rantaterassilla mukavasti merielämän makuun, joka toisilla maistui kaljalta ja toisilla ,hhhmmm?, ai kaikilla maistui kaljalta? Allekirjoitanut t tempaisi roikutetun Mocan, tais jäädä viimeiseksi.

Merikyy saapui paatilla ja siihen lastatiin tarvikkeita viikonlopuksi. Toki polkulaitteisiin mahtui hyvin tuotteita kyytiin, Arpille ja Karmalle vähän liikaakin. Pojilla kastui kivet jo vesillelaskussa.

Keli oli huima, aurinko hyväili terhakkaasti pumppaavia reisiä. Hellurei joutui pitämään kaksia aurinkolaseja päällekkäin, toiset aurinko varten ja toistet vauvaöljyllä siveltyjä runkoja varten...Arpi veti uistinta ja matka luisti mukavasti! Kyy toimi tiedustelina ja löysi mukavan leirisaaren, jossa toki oli haahkoja joka pensaan alla. Leirin pystyksen jälkeen tuli hetki joka muutti retkeläisten käsityksen kahvin keitosta retkioloissa.

MOCAN PRÄSSÄYS. Hetki jolloin kahvipensaan paahdettu papu sulautuu veteen ja luovuttaa täydellisen nautinnon prässääjälle! Enää ei mocca roiku vaan se prässätään.

MoccaPrässimiehillä oli mukana erilaisia kahvisekoituksia jotka herättivät seuraavia tunteita:

Paulig Colombia – huumekartelli-asteikolla \$\$\$

Paulig Parisienne – Gay-asteikolla ++

Kulta-Katriina – Iskelmä asteikolla +++

Miten se kahvi Prässätään, on varmasti kysymys jokaisen asiasta tietämättömän huulilla. Se käy helposti: Komennon valmistavalla osalla Mocca, prässiin tarttutaan hellästi mutta päätäväisesti ja toimeenpanevilla osalla Prässää, painetaan mäntä pohjaan asti - taas hellästi muttapäätäväisesti. Hetki annetaan seistä ja sitten nautitaan!

Pe iltä sujui leppoisasti grillailleissa, prässätessä ja kuulumisia vaihdellessa. Pjk toki särmäsi majoitetta ehkä hieman liikaa.

La aamuna aurinko tervehti polkijoita ja saarella kuului hilpeää kiljahtelua - Mocca sai kyytiä Prässissä! Leiri purku, kamojen siirto polkulaitteisiin linnun pesiä väistellen ja polkuveneiden vaihto. Pjk ja Hellu siirtyivät kaksikkoon kevennettynä ja A&K sinkuloihin.

No, kyllä ne kivet kastu vaikka kuormaa oli vähän...

Arpi sai särjen, koukut kyljestä läpi. Raakaa hommaa toi kalastus. Aika tuulinen päivä oli, ei paras keli polkuvehkeille. Rantaduttiin epähuomiossa yksityiselle rannalle, saatiin huudot ja uhkaukset moottoriveneellä yliajosta. Kovaa Peliä Velkussa. HUH!

Kyy ajeli moottoriveneellä läpi vierasvenesatamia. Nautti pitsaa ja virvokkeita kuten veneilyyn kuuluu.

Leiri saareksi löytyi herttainen pieni saari ilman nimeä, kutsuttakoon sitä mulkunpääksi merikorttivastaavat päättivät. Leirissä tunnelma oli hilpeä, johtuen hyvästä kelistä ja kauniista maisemista. Arpi ja allekirjoittanut särmäsivät majoitteet kuntoon ja Arpin alterego paljastui – Mies toimii vapaa-ajalla supersankarina nimeltä StealtFighter! Ei oo kyllä koskaan juttu karannu yhtä pahasti lapasesta. Syytän hyvää keliä ja kauniita maisemia. Kyllä oli Hellureilla kestämistä.

Emme toki unohtaneet MocanPrässäystä ja tais Karma puristaa kalsarit laitteella kuivaksi????

Sunnuntai olikin reissun päätöspäivä – aina hieman haikea tunne! Sujui leppoisasti potkutellen,

ei kalaa Arpille. Kiitos Kaikille ja pikaisiin Prässäyksiin!

Pitsakolmio vol.3 17.7 2010

Päätin ajaa pitsakolmion kuitenkin vaikka alkuun ajattelinkin olla ajamatta. Kolmas kerta todensanoi, pystynkö ajamaan tuon lenkin 24 tuntiin. Viime vuonnahan ajoin lenkin läpi, joten ajettavissa se olisi. Harjoituskilometrejä oli tuplaten enemmän, noin 2000km, joten ainakaantreenin puutteeseen ei homma kaatuisi.

Lähdin lenkille perjantain ja lauantain välisenä yönä, puolenyön aikaan. Näin siksi, että saisin yöosuuden ajettua virkeänä. Ilma oli lämmin, noin 20 astetta, eikä tuulta juuri ollut. Pyörässä olivat valot päällä, ihan sysipimeää ei toki ollut, mutta hämärää kuitenkin.

Ensimmäinen etappi oli Oriketo-Liedon asema-Aura-Loimaa-Urjala-Toijala, sama reitti siis kuin vuosi sitten, toiseen suuntaan ajettuna. Pyörä kulki mukavasti, joskin jossain ennen Auraa tuli mieleen, onko tässä hommassa mitään järkeä. Olisi ollut lyhyt matka kääntyä takaisin jajättää siihen. Jatkoin kuitenkin matkaa ja niin pidin ekan pikaisen venyttely- ja patukkatauon Loimaalla. Pientä kramppaamista oli havaittavaisissa oikeassa sisäreidessä, tuttu paikka, mutta sain sen asettumaan pienellä varovaisella venyttelyllä.

Urjalassa en meinannut löytää oikeaa reittiä, onneksi huoltiksella oli joku aamuvirrku, jolta sain kysytyä tietä. Olin ihan oikeassa suunnassa, piti vain jatkaa pidemmälle. Tie 2847 on edelleen, niin kuin viimekin vuonna, todella hieno ajettava. Aurinko nousi juuri sillä tiellä puiden takaa ja usva laskeutui pelloille. Usvaa oli toki aikaisemminkin pelloilla, kuten myös peuroja tai mitä lie bambeja olivat.

Toijalaan saavuin noin klo. 5.45. Pyörä parkkiin ja aamupalalle.
Ekan siivun tietoja: Kilsoja 140km, ajoaika 5h29min, keskari 25,5km/h

Aamiainen oli todella runsas. Oli puuroa, jogurttia, pyttäriä, makkaraa, leipää jne. Ei ihan hotelli aamiainen mutta ei paljoa puuttunut. Söin hyvällä ruokahalulla vatsani täyteen ja istuskelin rauhassa.

Noin seiskan aikaan lähdin sitten baanalle. Tarkistin vielä opaskartasta oikean reitin jotta etsimiseen ei menisi ylimääräistä. Päälläni olivat vielä tässä vaiheessa tuuliliivi, jatkohihat sekä polvenlämmittimet. Vaihdoin yöllä olleen paidan kuivaan kuten myös sukat. Olin ottanut pienen repun mukaani jotta saisin hiukan enemmän tavaraa mukaan. Ihan hyvin se kulki selässä, ei pahemmin haitannut. Toijalan ensimmäisessä isommassa mäessä alkoi taas oikea jalka kramppaamaan, mutta varovaisesti ylös ajaen ja mäen päällä pikku venyttelyt auttoivat asiaan. Mäessä on muuten työpaikkani Toijalan tehdas, töistä ei näköjään pääse niin vain eroon.

Ajoin vielä noin 5km ja riisuin ylimääräiset vaatteet pois, aurinko alkoi lämmittämään sen verran paljon. Tuttua tietä ajoin hyvällä vauhdilla polkemisesta ja lämpimästä säästä nauttien. Kilometrit vaihtuivat renkaiden alla ja kaikki toimi. Hämeenlinna lähestyi kovaa vauhtia, päätin ajaa sen ohi.

Hämiksen pyörätiet ovat edelleen samassa kunnossa kuin muinoin Hämeen Härkätien reissulla, eli siis surkeassa. Ajoinkin siis autotiellä, onneksi puoli ysiltä aamulla ei liikennettä juurikaan ollut. Lopulta jäi Hämeenlinna taakse ja olin taas tienpäällä. Hiukan hämiksen jälkeen oli pakko pysähtyä isommalle tyhjennykselle kahvilaan joka tuli vastaan. Lisäsin myös rasvaa ja ostin vissyn sekä mehujään. Istuskelin kaikessa rauhassa tauolla noin puoli tuntia ja jatkoin taas matkaa.

Matkan aikana tuli vastaan tuttuja taukopaikkoja joista pyyhälsin ohi. Janakkala, Riihimäki ja Hyvinkää jäivät taakse. Muistin Nurmijärvellä olevan pienen kahvilan, Roosin Kahvilan, ja päätin pitää siellä tauon ennen Vantaalle saapumista. Näin teinkin, pyörä parkkiin ja ostoksille. Sämpylä, kahvi, jäätelö ja juoma mukaan ja ulos istumaan. Puolisen tuntia nautin lämpimästä kelistä ja jatkoin sitten matkaa.

Viimein saavuin Vantaalle, jossa kehä 3:lla odotti yllätys.

Toisen siivun tietoja: Kilsoja 130km, Aikaa 4h52min, keskari 26.7km/

Kehällä oli tietyö ja normaaliin tapaan ei minkäänlaisia merkintöjä pyörätien reitistä. Hetken aikaa ihmettelin, soitin pari puhelua ja päätin lähteä etsimään tietä. Lopulta tajusin olevani ihan väärässä paikassa, joten soitin pari puhelua lisää, ei tulosta. Lopulta keksin lähteä samoja jälkiä takaisin risteykseen. Vastaani tuli maantiekuski, jonka pysäytin. Kysyin oikeaa reittiä ja kuinka ollakaan, hän oli menossa samaan suuntaan. Niinpä jatkoimme yhdessä matkaa kohti kehän länsipäätä.

Jossain välissä oppaani kääntyi omille teilleen ja jatkoin lenkkiäni, tällä kertaa tietoisena paikasta ja reitistä. Huomasin olevani nälkäinen. Seikkailuni oli vienyt aikaa ylimääräisen tunnin, joten mikään ihme. Muistin 110-tien päässä olevan Mäkkärin, joten keula siis sinne. Paikassa oli kuitenkin melkoinen jono, joten unohdin tämän paikan ja jatkoin matkaa. Vastaan tuli La Luna, paikallinen pitseria, johonka pysähdyin. Listalta kebu ranskiksilla sekä puolitoista litraa kolaa. Kyllä maistui muuten todella hyvältä, voin suositella paikkaa. Ruokailtuani noin tunnin jatkoin taas matkaa. Vatsa täynnä ja mieli korkealla, vielä hetken.

Noin 10 kilsan jälkeen iski mieleen elävästi eräs saariston rengastiepyöräily ja Nauvon ruokailu. Liian paljon, liian raskasta. Voimat menivät mahaan eikä sitä enää riittänyt jalkoihin. Siispä pakollinen ruokalepo. Pysähdyin pysäkillä ja istahdin mukavasti jalat penkille, selkä nojaten seinään. Torkahdin melkein samantien ja torkoin varmaan 15min. Onneksi tekstari herätti ja jatkoin taas matkaa. Tässä vaiheessa alkoivat fiilikset olla kaikkea muuta kuin hyvät. Väsymys alkoi painamaan ja kun tajusin vauhdin hiipuvan sekä ajan kuluvan liian nopeasti, alkoi ajatus lenkin keskeyttämisestä hiipua mieleen.

Jatkoin kuitenkin ajamista. Pidin pari taukoa, Hiidenvedellä ja Saukkolassa, molemmissa juoden lisää nestettä. Ilma oli koko päivän todella helteinen, kehä 3:lla näin jossain välissä mittarin joka näytti +30 astetta. Nesteytys sujui koko matkan aikana ihan hyvin, kaksi pulloa oli matkassa, toisessa koko ajan urheilujuomaa ja toisessa vaihtelevasti vettä ja vissyä. Tauoilla ostin lisäksi aina vähintään puolen litran pullon ylimääräistä vissyä jonka join paikalla.

Lopulta takki oli aivan tyhjä ja Suomusjärvellä kaivoin puhelimen taskusta ja soitin lesken hakemaan. Ei ollut enää mieltä jatkaa, vauhti hiipui, mäissä olis päässyt kävellen ohi. Yhdessä mäessä maastopyörällä liikkinut kuski ajoikin ohi. Ajattelin ottaa peesin mutta jalat eivät totelleet. Pääsin linkuttamaan vielä Muurlaan asti johonka sitten pysähdyin odottelemaan kuljetusta.

Viimeisen siivun tietoja: Kilsoja 111km Ajoaikaa 5h20min keskari 20.8km/h

Koko reissun tiedot: Kilsoja 381km ajoaika noin 16h keskari 23.8km/h

Kauaa en joutunut odottelemaan vaan tuttu auton keula tuli näkyviin mäen päälle. Autossa odotti valmis palautusjuoma sekä pehmeä penkki. Perseeni oli hiertynyt rasvauksesta huolimatta, lämmin ilma ja hikoilu lienevät siihen syytä.

Kotiin päästyäni kävin suihkussa, söin hiukan ja menin nukkumaan. Nukuin todella hyvät yöunet ja sunnuntaina olo oli ihan hyvä. Minkäänlaisia krampeja ei enää tullut, Toijalassa koettu oli viimeinen, siinäkin osasyynä varmasti jäähtyneet lihakset, kuten myös Loimaalla.

Aikatavoite oli ihan realistinen nykyiseen kuntooni nähden, ilma vaan oli liian kuuma. Jos omia virheitä lähtee hakemaan, niin Helsinginpään syömistä olisi voinut miettiä hiukan tarkemmin. Kahvila Roosassa olisi ollut kunnan ruokaakin tarjolla, siihen olisi voinut tarttua. Kebeb ranskiksilla ei ole kaikista paras lenkkieväs. Lisäksi kehän tietyö vei osan voimista ja se myös vaikutti psyykkeeseen koska tunti on pitkä aika hukattavaksi. Muuten olen ihan tyytyväinen suoritukseen, vaikkakin aikatavoite jäikin saavuttamatta. Kyysin soitto oli ihan oikea ratkaisu, olisin toki pystynyt sisulla ajamaan matkan loppuun. En kuitenkaan näe mitään mieltä ajaa itseään aivan loppuun ja koittaa palutua siitä seuraavan viikon.

Ehkä näistä kolmesta Pitsakolmiosta on hyötyä itselleni ja muille suunnitellessa pidempää pyörälenkkiä tai -matkaa. Ensi vuonna uudet kujeet, niistä myöhemmin lisää.

Frank

Luokkaretki 29.7. 2010

Luokkaretken idea lähti siitä, kun allekirjoittaneen orpo oli menossa luokkansa kanssa retkelle. Mainitsin asiasta Karmalle ja aloimme muistelevaan, millaisia olivat omat luokkaretkemme. Ensin kerättiin rahaa ja suunniteltiin vaikka mitä, lopulta rahaa tuli liian vähän suunnitelmiin nähden ja piti tyytyä huvipuistoon.

Menomatalla kaikki olivat kiltisti mutta paikan päällä joku aina sai jostain alkomahoolia. Hurjimmat sitten joivat ja loput remusivat laitteissa. Lisäksi retkeen kuului myös pakollinen museossa käynti.

Tältä pohjalta siis päätimme tehdä oman luokkaretken. Äänestyksessä voiton vei Tampere, todellisuudessa voittavana ehdotuksena oli aivan muu kuin huvipuisto, mutta koordinaattorit hylkäsivät sen mahdottomana.

Matkalla olivat mukana Frank, Karma, Karu, Arpi sekä yllätysosallistujina Kaasu ja Hilti. Kolme viimeistä olivat aamusta melkoisen väsyneitä edellisillan varaslähdön vuoksi, syntäreitä oli juhlistettu oikein urakalla.

Junalla mentiin Tampesteriin, osa ravintolavaunussa, osa paikallaan lepäilemässä.

Tampereelle päästyämme haimme asemalta yhden gaokätkön, hieman erilaisen sellaisen. Kätkön noudon jälkeen päätimme kävellä Särkänniemeen koska ilma oli aivan loistava, lämpöä siis piisasi. Pakolliseksi museokohteeksi valikoitui Lenin-museo. Ihan mielenkiintoinenpaikka. Karu tiesi aiheesta aika paljon ja saimmepa kysytyä oppailtakin sellaista, mitäjoutuivat tarkistamaan joltain.

Museo vierailun jälkeen jatkoimme matkaa ja ihmettelimme yhtä patsasryhmää, jossa oli luotien reikiä, vapaussodan ajoilta. Vielä ennen huvittelua kävimme syömässä kunnon lounaat.

Särkänniemen huvipuisto taisi olla lähes jokaiselle ainakin jonkin verran tuttu. Ensimmäiseksi päätimme mennä tukkijoelle, tai mikä sen nimi nyt olikaan. Toisena oli vuorossa Halfpipe, naiset menivät jonnekin muualle. Melkoista myllerrystä oli kyllä. Päivän aikana tuli kokeiltua niin Tyrsky kuin Fakoff, oikea nimi taisi olla takeoff. Tuosta laitteesta olivat kaikki samaa mieltä, ei ikinä enää, ainakaan muutaman kaljan ja hyvän ruuan jälkeen. Osa porukasta kävi jopa delfiinejä katselemissa.

Huvittelun jälkeen haimme vielä yhden gaokätkön, kiipeily sellaisen ja jatkoimme matkaa kohti keskustaa. Mietimme ruoka paikkaa ja valintamme osui panimoravintola Plevnaan. Aivan mahtava paikka, saksalaistyylistä ruokaa, siis makkaroita ja hapankaalia, sekä oman panimon oluita. Retkue nauttikin ruokansa hyvällä halulla.

Juuri kun pääsimme ravintolasta ulos, alkoi melkoinen ukkoskuuro. Vettä tuli kuin aisaa ja jäimme hetkeksi odottelemaan sen laantumista. Kuuro menikin ohi ja lähdimme kohti asemaa. Juuri ennen asemaa kuitenkin kastuimme toisen kuuron alla.

Melkoista säättämistä oli paluulippujen osto, Hilti ei osannut päättää, tulisiko Turkuu vai menisikö itään. Lopulta päätti lähteä vielä Turkuun. Paluumatkalla junassa varikset vielä päättivät uudesta retkestä, resinamelonnasta.

Mukava ja hieman erilainen reissu. Fyysisesti todella leppoisa, henkisesti välillä todella raskas.

Frank

Hyljeinti 13.-15.8.2010

Tähän, niin kuin reissuihin yleensäkin, liittyi paljon ennakkovirpomista. Kohteina mietittiin mm. Nauvoa tai Jurmoa. Sitten säädettiin YLEn toimittajaa mukaan - ei tullut; reissu olisi koitunut venevuokrineen liian hintavaksi.

Koordinaattori Aptoi ehdotti lopulta seuraavaa: *“Vänön ympäristössä on ollut hyvin havaintoja hylkeistä, viimeiset havainnot ilmoitettu 28.7. Kasnästä on yhteys Vänön saarelle kaksi kertaa päivässä ja perjantaina kolme kertaa. Lauantaina yhteyttä ei ole ja sunnuntaina on yksi yhteys. Näiden lisäksi taksivene kulkee tilauksesta. Ehdottaisin paikaksi Vänön saaren lähivesiä, saamme perusleirin pystytettyä johonkin asumattomaan suojaisaan saareen, josta voimme hyvin tehdä iskuja puuttomille luodoille. Uintialue olisi kohtalaisen turvallinen, siellä ei ole ihan hirveästi veneliikennettä ja pieniä saaria olisi paljon.”* Ehdotus hyväksyttiin. (Tämän lisäksi Aptoi yritti ehdottaa klo 05:00 lähtevää yhteysalusta ja yli 9 km uintia ensimmäisenä päivänä - nämä ehdotukset kuitenkin kaadettiin huutoäänestyksellä foorumissa nopeasti.)

Lähtöpäivänän aamuna Aptoin perheautoon pakkautui seuraavanlainen porukka: ite Aptoi, Fränkki, Arpi, Kaasu ja Hilti. Kolme viimeksi mainittua ehkä hitusen heikossa hapessa, koska edellisenä yönä oli juhlistu pikkutuneille saakka Hiltin vanhenemista. Suuntasimme Turusta Sex-, Drags- ja Rock 'n' Rollfjärdin suuntaan määränpäänämme Kemiönsaaren eteläkärki Kasnäs. Sieltä siirryimme yhteysalukselle. Aurinko paistoi, me nautimme.

Noin tunnin putkuttelun jälkeen pääsimme Vänölle. Tempaisimme paikallisessa kahvilassa sumpit ja sämpylät ja kerroimme kahvilan emännälle suunnitelmistamme, johon hän totesi paljon puhuvasti: “Ai, te ootte NE!” Erikoinen vaellusmuotomme tuntui herättävän saarelaisissa paljon hilpeyden sekaista kiinnostusta. Asenne oli kuitenkin erittäin kannustava ja positiivinen, joten vänöbornat saavat ehdottomasti erikoisuuden ymmärtämispisteet tästä. Hulluuden kanssa matkailumuodolla ei nimittäin ole mitään tekemistä. Kuten Aptoi nasevasti asian ilmaisi, olisi paljon hullumpaa patikoida samalla kelillä maalla - vedessä jatkuva viilennys pelaa, ja plätkyttely suorastaan virvoittaa.

Vänöltä pääsimme saarelaisten saattelemina veteen ja matkalle kohti Bärskärtä, jonne oli tarkoitus pystyttää perusleiri. Matkalla oli jos jonkinlaista säätöä, etenkin Frankillä kamojen pakkaamisen ja painovyön kanssa. Itse en voi kuin kiitellä Karmalta lainaan saatua aitoa ja alkuperäistä uintihäpäkettä: sen optimaalinen muotoilu takasi reissuuni täydellisen uintinautinnon ja menon vaivattomuuden. Perillä tosin huomasin, että melontapussit ovat falskanneet aika lailla, joten osa kamoista oli aika märkiä. Onneksi oli lämmintä, joten maissakaan ei tarvinnut pitää koko vaatearsenaalia päällä.

Leirissä oli ihan perusleiriohjelmaa - ei siitä sen enempää. Kovimmat karpaasit kävivät vielä perjantai-iltana vetäisemässä toisen lyhyemmän taakin vedessä. Lauantain ohjelma muistutti perjantaita, myös se sisälsi pidemmän taakin päivällä ja lyhyemmän illalla. Lauantai-iltana bongattiin myös se reissun ainoa hylje. Itse jätin iltavuorot väliin, koska uiminen sai jatkuvasti toisen etureiteni kramppaamaan ja pelkäsin, että se äityy niin, että pitkä paluumatka hankaloituisi. Reittivalintoja en osaa näin neljä kuukautta myöhemmin enää selittää. Aptoi varmaan voi valaista kiinnostuneita.

Sunnuntaina palasimme Vänölle jota kuinkin samaa reittiä kuin olimme tulleetkin. Ehdimme nauttia kahvilan terassilla kaljat ja tutustua paikallisen kulttuuriyhdistyksen toimintaan sekä luoda suhteita ennen kuin hyppäsimme taas yhteysalukselle.

Uimisesta vaellusmuotona voin sanoa sen verran, että vaikka se ei ole varsinaisesti raskasta, liikkeiden toistuvuus ja veden vastus (ja viileys) voivat kuitenkin aiheuttaa sekä hankausta että krampeja, jolloin oikean tekniikan ja hyvien varusteiden merkitys kasvaa. Oman sukellusräpyläni esimerkiksi olivat todella raskaat, vaikka niillä pääsikin lujaa. Parhaat olisivat kai nimenomaan uimiseen tarkoitettut räpylät, mutta ei liian lyhyet eikä liian jäykät? Ilman vaurioita ei tältäkkään reissulta selvitty. Saldo taisi olla yksi kadonnut maski, rikkoutuneet räpylät, musta varvas ja jotain muuta, mitä?

Minusta vuoden, ellei koko Tuska-historiani paras reissu. Erityiskiitos koordinaattorille. Mahtava homma ja hohtava mamma!

Hilti

Melonta-Resiina combo 15.-17.10 2010

Päivä 1- Kokoontumispäivä:

Poikkeuksellisen suuri joukkio vareksia kerääntyi pimeään Noormarkun Inhottujärven rantaan perjantai-illaksi ja nostattivat reissufiiliksiä puolijoukkuetellettaleirissä naurunremakan, ensimmäisten lumihiutaleiden ja viilenevien talviprostatoiden loiskeessa. Mukana oli Arpi, Karu, Frank, Karma, Jaakko? (prospekti), Kyy, Puukko (semiprospekti), Hilti, Pakana ja Kaasu.

Päivä 2 - Inkkarikanoottimelonta:

Ihottujärvi -Oravajoki - Noormarkku City (~20km)

Aamulla jotkut nousivat aikaiseen ja jotkut eivät, toiset nukkuihin hyvin ja toiset vähemmän hyvin (verrokkimuuttujina mm makuupussin lämpö- ja äänieristys). Matkaan päästiin lopulta yhdentoista nurkilla Karun tehokkaan melontateoriakurssin jälkeen.

Matka taittui rattoisasti sponsorin tarjoamalla 5kpl inkkarikanootteilla. Keli oli mahtava, välillä hyytävää syystalven tuulta, välillä kirkasta auringonpaistetta. Oravajoki tarjosi sopivasti rauhallista jokiromantiikkaa, mutta myös jännitystä ja haastetta aloitteleville seikkailunhaluisille melaveitikoille. Virtapaikkoja taisi olla jotakuinkin parikolmekymmentä, joista muutama piti kantaa yli veden niukkuuden tai kohtuuttoman vaikeustason vuoksi-muutoin lisämunaisten adrenaliinikuohujen turvin niistä mentiin läpi komeasti, välillä köliä raapien. Karma ja prospekti puljasivat kerran, mutta homma meni hienosta reskuutustreenistä. Noormarkkuun päästiin perille hämärän rajamailla joskus iltakuuden jälkeen, jolloin hätäisimmät karkasivat kotiin pullan, tuoksujen ja muiden velvollisuuksien äärelle (Karma, prospekti, Hilti). Loput 7kpl jatkoivat luksuslaavulle ja korsuille valmentautumaan seuraavaan päivään hyvän ravinnon ja ehtymättömien polttopul- puuvarastojen lämpöön.

Päivä 3 - Resiinaralli:

Pomarkku asema -Veneskoski- Pomarkku asema (~15km)

Porukka siirtyi aamutoimien jälkeen moottorimarssilla Pomarkun elämysrautatiasemalle, missä valittiin kulkupelit (1kpl duo/triovehje, 4kpl sinkku). TV-shopvehjesoutua muistuttavalla liikkeellä sitten lähdettiin koillista kohti pitkin virkistykäyttöön säästettyä rataosuutta pitkin. Vehkeillä pääsi mukavasti vauhdin hurmaan, varsinkin alamäissä, mutta ylämäissä velat tulivat maksettavaksi. Matkalla väisteltiin autoja risteyksissä, hirvikiväärimehiä ja radalle tunkevia Satakunnan viidakonlehtiä. Kulkupelejä kierrätettiin tasasisin väliajoin. Aivojen muistiloukkoihin syöpyi mukavasti kiskojen ja resiinan toistensa hyväilystä lähtevä soundi yhdistettynä junnaavaan motoriseen liikkeeseen ja nopeahkosti vaihtuviin maisemiin.

Kiskoja olisi jatkunut varmaan vaikka minne, mutta ajanpuutteen vuoksi reisuun laitettiin vain noin kuutisen tuntia - käytiin käytännössä kääntymässä vaikuttavan Veneskosken rautatiesillalla tekemässä retkilounaat ja sitten takaisin. Päivän suoritteiden jälkeen hymyä riitti a purilainen maistui.

Kiitos,
-Kaasu-

Viikonloppu puussa 30.-31.10 2010

Tätä reissua on odoteltu kauan, lähes 10 vuotta ja nyt se toteutui.

Aina välillä joku on maininnut reissusta ja näin se on ollut mielessä kaikki nämä vuodet. Kun keväällä luin Flowparkin tulosta Turkuun, päätin, että nyt tai ei koskaan. Siispä puhelin kauniiseen käteen ja soitto toimitusjohtajalle. Hän innostui ideasta välittömästi ja alkoi kauhea suunnittelu. No ainakin suunnittelu. Karu oli heti täysillä mukana alusta asti. Päivämäärää hiottiin ja hiottiin kunnes sopiva löytyi, hyvään syksyiseen retkeilyaikaan. Tosin samalle viikonlopulle oli jo varattu yhdistyksen vuosikokous, mutta se ongelma ratkaistiin pitämällä kokous puussa, tai ainakin sen juurella.

Kävin pariin kertaan kesän aikana testaamassa paikkaa ja vielä syksyllä kävin tekemässä yhden pimeäkiipeilyn, ihan vain tunnelman hakemiseksi.

Viimein koitti SE päivä, evoluution takapakki, eli kiipeäminen puuhun. Aikataulu oli lauantaina klo. 9.00 puuhun ja sunnuntaina klo 18.00 alas. Karu tuli noutamaan kotoa aamusta ja suuntasimme kohti Flowparkkia, noin kolmen kilsan päähän kotoa, stodellista lähiretkeilyä. Ennen puuhun kipuamista oli vielä tehtävä viimeiset säädöt ja suunnittelut ja sitten menttiin.

Lauantai aamupäivä meni omien reittien rakennellessa, muutama köysireitti piti tehdä tasolta ja reitiltä toiselle menemisen helpottamiseksi. Onnistuimme jopa eksymään alueella. Luulimme pääsevämme eräästä kohtaa vaihtamaan reittiä mutta eihän se tietenkään onnistunut. Siispä paluu samaa reittiä takaisin. Tämä osoittautui yllättävän haastavaksi hommaksi, piti kulkea köysiliukua ylämäkeen. Homma toimi siis niin, että liukurulla vajjeriin, tiukka putko vauhtia ja loppumatka käsillä kiskoan. Ekalla kerralla vaan ei ollut tekniikka hallussa ja homma meinasi mennä aivan hapoille. Koitin tekniikkaa, jota olin nähnyt telkkarissa. Jalat edellä jalat vajjerin päällä ja käsillä työntäen.

Teimme myös henkilökunnan avustuksella yhden verkkosiirtymän, näin pääsimme toiselle puolelle aluetta. Muuten lauantai meni ruokaillessa ja illalla vielä kokoustellessa. Juuri kokouksen aikaan kävi myös Turun Sanomien toimittaja kuvaajan kanssa vierailulla tekemässä haastattelun.

Kokouksen jälkeen rakensimme majapaikan itselleni, Karuhan nukkui valmiissa putkessa. Oma majoitteeni oli siis Hammok ja ensimmäistä kertaa käytössä ollut, aivan loistava, erätoveri. Yö sujui lämpimässä kelissä hyvin nukkuen.

Sunnuntaina heräsimme henkilökunnan mekastukseen. Pari korppia ja joku varis kävivät myös herättelemässä. Aamupalan jälkeen lähdimme valloittamaan uusia alueita. Piti hetken miettiä, miten pääsisimme ylittämään hyvin matalan liukupätkän. Lopulta keksimme laittaa liukurulla suoraan valjaisiin kiinni. Käytimme myös apuköyttä tavaroiden siirtelyyn. Yritimme mennä pitkään liukureittiin. Tai siis itse menin ekan liu'un läpi. Karu sai hyvän idean, apuköysi puuhun kiinni ja itse liukuen seuraavalle tasolle. Vaan kuinkas kävikään, köysi oli liian lyhyt ja Karu jäi roikkumaan keskelle vajjeria, alas matkaa noin 12 metriä. Hänelle paluu oli helppo, siitä vaan kiskomaan köydestä itsensä takaisin. Jotta oma paluunikin olisi yhtä helppoa, laitoin Karu köyden tulemaan vastaan. Potkaisin tasolta vauhtia ja pääsinkin köyden luo. Kiinnitin köyden valjaisiini ja lähdin liukumaan takaisin alamäkeen, oletin Karun vetävän köydestä. Mutta ei, itse sain kiskoa iteni takaisin. Päätimme, että ei edes yritetä pitkää liukua loppuun asti, koska sieltä ei pääsisi pois. Loppupäivä meni reittejä kierrellessä ja aikaa kuluttaessa.

Viimein koitti se hetki, jolloin lähtisimme purkamaan omia köysistöjä. Alkoi jo tulla pimeää ja saimmekin tehdä viimeiset säätämiset pimeässä. On aivan eri kulkea reittejä valoisan aikaan kuin aivan pimeässä maastossa. Toki meillä oli valolla varustetut kypärät mutta silti.

Karu lähti purkamaan vaativinta reittiä ja minä hiukan helpompaa. Tarkoitukseni oli päättää puussa olo liukuun, mutta en jaksanut odottaa yli 10 metrin korkeudessa, sillä ihan oikeasti alkoi pelottamaan, vaan lähdin kulkemaan reittiä hiukan alemmas. Alemmalla tasolla oli huomattavasti mukavampi odotella ajan kulua. Lopulta Karu soitti ja yhdessä päätimme laskeutua alas 33 tunnin kohdalla. Koska kelloja siirrettiin juuri tuona viikonloppuna, olisi todellinen aika ollut 34 tuntia. Joka paikassa oli kuitenkin mainittu 33 tuntia, joten olimme juuri tuon ajan. Melkoinen helpotus oli päästä takaisin maanpinnalle.

Mitä sitten jäi käteen. Kauan odotetun reissun toteutuminen oli jo oma saavutuksensa. Puussa oleskelu ei eronnut muista retkistä oikeastaan muuten, kuin varmistuksen suhteen. Piti olla tarkkana tavaroiden kanssa sekä tietysti myös itsensä. Ruokaa pystyi tekemään aivan kuten maassakin, tilaa oli vain vähemmän.

Uutta opin todella paljon, köysistöissä liikkuminen on hiukan tuttua kiipeilyn myötä, mutta esimerkiksi köyttä ylös meneminen nousukahvaa käyttäen oli aivan uutta. Alkuun se tuntui hankalalta ja todella raskaalta, mutta kun toistoja tuli tarpeeksi, oli se enää raskasta. Grigrin käyttö laskeutuessa oli tuttua, mutta alkuun köyden laitto laitteeseen tuotti ongelmia. Pari ekaa kertaa laitoin sen väärin päin. Onneksi kiipeilystä opittu tarkistaminen ja vielä tarkistaminen estivät onnettomuudet.

Päivä puusta tulemisen jälkeen paikat ovat todella kipeät, homma oli siis todella fyysistä. Myös henkisellä puolella oli sunnuntaina havaittavissa pientä kipua. Illan pimetesä alkoi pelko astua esiin. Vaikka voisi luulla, että ylhäällä vietetty aika olisi helpottanut pelon osalta niin se vain vahvisti sitä. Osaksi myös väsymisellä on varmasti vaikutus asiaan.

Kaiken kaikkiaan hyvä ja opettava reissu, jota kannatti odottaa.

Kiitos Karulle ja suuri kiitos Flowparkille, että tämä saatiin tehtyä.

Frank

Syyskokous

Paikalla: Frank, Karu, Masa, Kauhia, Karma, Hell, Arpi, Pihvi

1. Aloitus klo 17.15
2. Kirjeet lähtivät ajoissa ja todettiin kokous lailliseksi
3. Kokous virkailijoiden valinta: Pj: Frank. Sihteeri: Kauhia. Pöytäkirjantarkastajat ja ääntenlaskijat: Hell ja Karma
4. Jäsenet ja talous: Maksaneita 16 rahaa tilillä 543.85. Samalla päätettiin että Frank joka maksoi yhdistyksen domainin omasta pussista, niin hänen ei tarvitse maksaa jäsenmaksua 2011.
5. Hallituksen valinta 2011: Hallitukseen 2011 kuuluu Frank, Kauhia, Karma, Karu, Kaasu ja Hell varalla Arpi
6. Jäsenmaksut: Varsinaisilta jäseniltä 40€ ja kannatusjäseniltä 25€ ja ylöspäin
7. Nykytila pohdittiin jonkunnäköistä reissun järjestämistä pakkoa joka ei saanut kannatusta. Päätettiin tehdä myös pieni muotoista rekrytointia jotta saataisiin uutta verta ja uusia ideoita reissuihin. Karma järjestää tammikuussa saunailan jossa ideoitaan tulevaisuutta. Reissujutut kirjoittaa koordinaattori. Hallitus velvoitettiin asiaa pohtimaan ja ajaamaan parhaaksi katsomallaan tavalla
8. Bulletin ja Kalenteri: Bulletin tehdään kalenteri ei
9. 10 v juhla ja reissu: 10v juhla siirretään syksyyn ja reissu pidetään keväällä. Tuskaretket 10 v reissu on kiirastorstain ja vapun aaton välisenä aikana. Tehdään useampia pieniä reissuja johon haetaan koordinaattoreita kunhan hallitus on tammikuussa saanut reissun rungon aikaiseksi. Foorumille.
10. Tuskaretket parhaat äänestys: 3 eniten ääniä saanutta reissua järjestetään vuoden aikana
11. Arpi ja palveluskoira: Arpi ehdotti että voisimme osallistua etsintä koirien maaliosastona. Sai kannatusta ja Arpi toimii yhteyshenkilönä
12. Menneet tapahtumat Rospuutto vaellus, polkuvene, pizzakolmio, luokkaretki, Hyljeuinti, melonta resiina ja kätöt Amfi ja g11 sarja
13. Tulevat tapahtumat: tuskapyhä 8.11 Karman saunassa. Pikkujoulut arpi ja frisbeegolf. 10v reissu huhtikuussa. TTST tammi- helmikuu. Tuskapyhässä kasataan ensi kevät iskuun jotenkalneteri mukaan.
14. Lopetus klo 20:15

Tuskapyhä

Ajankohta: 8.11. marraskuun toinen maanantai klo 17-18

Paikka: Aurajokiranta

Toiminta: lenkkeily

Osanottajat: Arpi+Frank

Kyllä se on erotiikasta kaukana kun kaksi miestä juoksee. Pimeys, ankeus ja maanantai

toimivat aina. Ihmeen kevyesti se Frankiltakin meni, vaikkei ole kahteen vuoteen juossut—kunto kuitenkin rautaa. Arpin juoksuaika on semivolyymilla aina, joten tunnin hölkkä ei tee tiukkaa, mutta myöskin riittää yleensä.

Syyskokouksessa oli puhettamyös vakiolenkki-illasta viikottain, mutta kellonaika ei kaikilla täsmännyt eikä päivästäkään puhuttu kuten aikuisten pitäisi. Itse hölköttelen viikottain ja parhaiten yleensä toimii maanantai tai keskiviikko. Alkuilta on iltaunisen ja tstotyöläisen ystävä myös. Kiitos pyhille miehille pyhästä pimeydestä ja liikunnan hajuista!

Tuskapikkujoulut 4.12 2010

Tänä vuonna perinteisissä liikunta painotteisissa ja alkottomissa pikkujouluissa oli vuorossa frisbee-golfia.

Arpi ja Kaasu kutsuivat variksia Urheilupuiston radalle. Kutsuun vastasi vain allekirjoittanut. Melkoinen oli keli kun aamupäivästä 11 aikoihin lähdin polkemaan kohti urkkapuistoa. Lunta tuli vaakatasossa ja sitä oli tullut koko yön. Teitä ei ollut vielä aurattu oikeastaan ollenkaan.

Perille kuitenkin pääsin ja vielä ehjänä ilman kaatumisia. Jäin odottelemaan lajiohjaajia jotka tulivatkin molemmat kävellen tuulen ja tuiskun läpi.

Alkuun virittelimme kiekkoihin lahjanarua jotta ne löytyisivät helpommin lumihangesta. Sitten oli vuorossa pientä heittoharjoittelua, hyvä niin, sillä olin heitellyt aikaisemmin ainoastaan rantakiekkoja, sellaisia isoja joita on melkein jokaisella. Nämä kiekot olivat pienempiä ja niitä oli erilaisia. Oli drivereita, eli sellaisia, joilla suoritetaan avausheitot. Sitten oli keskimatkan kiekkoja ja vielä puttaukseen omansa.

Kierros lähti käyntiin suhteellisen hyvin, yhtä yli ihannetuloksen heittivät Frank ja Arpi. Kaasu paiskoi par-tulosta. Lunta oli reitillä lähes polveen pahimmissa paikoissa, mutta ei se tahtia haitannut, varsinkin, kun ilma osoitti selkiämisen merkkejä. Kuin huomaamatta lumen tulo loppui ja taivas kirkastui. Aivan loistava ulkoilukeli siis.

Kierroksen loppupuolella tuli vielä Pakana moikkaamaan pikkujoulun viettäjiä. Ehdimme hyvin heittämään koko kierroksen ennen kuin Arven ja Kaasun tie vei teatteriin. Itse lähdin polkemaan kohti kotia nyt jo aurattuja teitä pitkin.

Laji oli todella hauskan tuntuinen, täytynee mennä kiekkokauppaan kevättä varten. Harmittavasti osanotto oli taas todella huono.

Illalla kävimme sitten pikkujoulujen jatkoiksi Kaasun luona saunomassa sekä katsomassa Turun yöelämää. Siellä törmäsimme melko moneen varikseen Tattis Arpi ja Kaasu

Frank